अवादित्यादि। यस्यामशोकवनिकायां वायुर्वातः शनैर्मन्द मवात् वाति स्म तामाटेति वक्ष्यमाणेन सम्बन्धः लतां नर्त्तयमान वत् नृत्तमिव कारयन् नृतिश्चलने वर्त्तते ततश्च निगरणेत्यादिना परस्मैपदं प्राप्तं नपादमीत्यादिना प्रतिषिद्धं ऋतवोऽन्योन्यं सम्प दं परस्परस्य विभूतिं नायासयन्त नोपपीडयन्ति स्म सन्त्रस्ता रावणात् आङ्पूर्व्वाद्यसेः चित्तवत्कर्त्तृकत्वात् अणावित्यादिना परस्मैपदं प्राप्तं नपादमीत्यादिना प्रतिषिद्धं॥ ६१॥ ज०म०

अवादित्यादि। यस्यामशोकवनिकायां वायुः शाखाभङ्गभ यात् शनैर्मन्दं अवात् वाति स्म तां प्राविशदिति पूर्व्वेण तामाटेति वक्ष्यमाणेन वा सम्बन्धः लतां नर्त्तयमानइव ञिन्ज्यन्तेत्यनेन फलवत्कर्त्तरि मं फलवत्कर्त्तृत्वाभावे तु नृतेः कम्पार्थत्वात् परस्मै पदं स्यादिति पुरुषोत्तमः यत्र रावणात् संत्रस्ताभीताऋतवो वसन्तादयः परस्परसम्वृद्धीर्न आयासयन्त न पीडयन्ति स्म अञि प्राणिघाढाचेति पे प्राप्ते पूर्व्ववन्मं॥ ६१॥ भ०

ज्योत्स्नामृतं शशी यस्यामापीर्व्विकसितोत्पलाः।
अपाययत सम्पूर्णः सदा दशमुखाज्ञया॥ ६२॥

ज्योत्स्नेत्यादि। यस्यां रावणाज्ञया शशी सदा संपूर्णः सन् ज्योत्स्नामृतं वापीरपाययत पायितवान् निगरणार्थत्वात्तिपि प्राप्ते नपादमीत्यादिना प्रतिषिद्धे णिचश्चेति तङ्॥ ६२॥ ज०म०

ज्योत्स्नेत्यादि। यस्यां रावणाज्ञया सदा सम्पूर्णः शशी भ०